

27. 11. 2007

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

# Ozařovat dítě? Je to na rodičích

ZDRAVOTNICTVÍ

**Skóre:** 0.62

**Název zdroje:** Hospodářské noviny

**Datum vydání:** 27.11.2007

**Nadpis:** Ozařovat dítě? Je to na rodičích

**Strana:** 3

**Rubrika:** z domova

**Autor:** Vojtěch Blažek

**Náklad:** 58615

**Oblast:** Celostátní deníky

**Zpracováno:** 27.11.2007 05:48

**Identifikace:** DCHN20071127010016 cz

**Klíčová slova:** soud (6x), soudu (3x), právo, kauza, právníků, právnička, lidských práv, soudkyni, soudkyně

NADTITULEK: ZDRAVOTNICTVÍ

Manželé Petr a Martina Bielikovi se před rokem rozhodli pro těžký krok: nepřipustili, aby lékaři ozařovali jejich syna po léčbě rakoviny.

Dnes osmiletý Martin nejenže žije, ale navíc dali Bielikovi návod i dalším: jako první v Česku totiž dokázali, že rodiče nemusí vždy souhlasit s tím, jak chce nemocnice léčit jejich dítě. A nyní jim dal za pravdu i soud.

Příběh, na který nedávno HN upozornily, se ale neodehrává po jednoduché ose: rodiče proti zatvrzelým lékařům. Je to naopak spor, kdy obě strany chtějí pro dítě to nejlepší - jen až dosud nebylo jasné, jestli v takovém případě má větší váhu hlas rodičů, nebo zkušených odborníků.

Brněnská soudkyně Ivana Losová, k níž spor nakonec doputoval, na to dala před pár dny odpověď. Podle jejího verdiktu, o němž včera přinesl zprávu týdeník Respekt, mají přednost rodiče. "Lékaře ale můžeme jen chválit, od začátku chápali náš nelehký postoj a naše argumenty," ujišťuje však Petr Bielek.

Úředníci: Ať rozhodne soud

Vše začalo tím, že malému Martinovi zjistili lékaři nádor v čelisti, takzvaný Ewingův sarkom. Nejprve prošel ve Fakultní nemocnici v Brně náročnou chemoterapií a poté ještě úspěšnou operací.

A obvykle lékaři poté ještě nasazují ozařování - jen tak se dá prý snížit možnost, že se později nádor opět "neprobudí". Pokud se ozařování neprovede, je podle brněnských doktorů až třicetiprocentní nebezpečí, že se nemoc vrátí.

Jenže Bielikovi si zjistili, že ozařování znamená také riziko: doživotní deformaci obličeje, poškození očí či špatný růst zubů. A rozhodli se, že ho nepodstoupí. Lékaři se ovšem obrátili na sociální odbor radnice, aby posoudil, co je pro dítě lepší. A bezradní úředníci se raději obrátili na soud.

Doktoři se hájili, že postupují podle pravidel, jimiž se řídí kolegové v celé Evropské unii i v Americe. "Rodiče ale skončili debatu s tím, že dítě bude v pořádku," vysvětloval před dvěma měsíci Jaroslav Šterba, přednosta onkologie fakultní nemocnice. Úředníci se tehdy nechtěli vyjadřovat vůbec a jejich postoj se nezměnil dodnes.

Proč? Doktoři se neshodli

Ani soudkyně Losová se o tom, jak při posuzování sporu postupovala, nechce bavit - podle ní citlivá kauza na veřejnost nepatří. Takže o důvodech jejího usnesení se lze dozvědět jen zprostředkovaně, paradoxně právě od Bielikových: soudkyně prý položila třem špičkovým lékařským onkologickým a radiologickým pracovištím v Česku, včetně toho brněnského, celkem deset otázek. Ta hlavní zněla: Doporučili byste ozařování?

A například lékaři z pražského Motola sice ozařování nevyloučili, ale jen kdyby se nemoc vrátila. "S tím se ostatně ztotožňujeme, a také jsme to soudkyni řekli," vysvětluje Bielik. Z posudků ale jasně nevyplynulo, jak vysoké je nebezpečí, že se nádor znovu objeví: Někteří lékaři tvrdili, že pravděpodobnost je 70 procent, podle jiných je riziko jen jen pětínové.

Instinkt rodiče proti lékaři

Soud vzal také v úvahu analýzu, kterou vypracovala Michaela Kopalová, právnička z Ligy lidských práv, která se specializuje na právo ve zdravotnictví. S odkazem i na zahraniční zkušenosti je přesvědčena, že rodiče mají mít v takových sporech navrch.

Kopalová chce nyní o rozhodnutí soudu napsat články do odborných časopisů, aby se co nejvíc právníků dozvědělo, že soud přinesl nový pohled na vztah rodičů a lékařů. "Ukázalo se, že ne vždy je to tak, že lékař ví vše nejlépe a rodič ne," vysvětluje Kopalová.

Česko takový případ zřejmě ještě nezažilo. Jediný trochu podobný se odehrál před lety, kdy soud nařídil, že rodiče musí souhlasit s transfuzí krve svému dítěti. Jenže tehdy šlo o dítě, jež by jinak jistě zemřelo, a o rodiče - Svědky Jehovovy, kteří transfúzi odmítli.

"Když se v budoucnu objeví nějaký podobný, jako byl ten Bielikových, bude jasné, že rodičovské instinkty, co je pro dítě dobré, je třeba brát vážně," tvrdí Kopalová.

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)